

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne: **Ing. D. H.** narodená X., bytom M. zastúpená JUDr. Milanom Rollom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Bratislave, Švabinského č. 13, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Kutuzovova ul. č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 15. decembra 2010 číslo KaVSÚ-5-57-2/2010 o výške výsluhového dôchodku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. februára 2012 č.k. 1S/27/2011-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 9. februára 2012, č.k. 1S/27/2011-28 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného z 15. decembra 2010 číslo KaVSÚ-5-57-2/2010 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 195,14 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Milana Rolla, číslo účtu X, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 9. februára 2012, č.k. 1S 27/2011-28, podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP") zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 15. decembra 2010 číslo KaVSÚ-5-57-

2/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava, z 25. júna 2010 číslo VÚSZ- 65201025374108/17-OVZ, o znížení výsluhového dôchodku žalobkyni podľa § 123 ods. 2 písm. a) a § 39 v spojení s § 105 ods. 7 a ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) na sumu 894,34 € mesačne s účinnosťou od 1. júla 2010.

V odôvodnení uviedol, že žalovaný pri určení základu na výpočet výsluhového dôchodku postupoval v súlade so zákonom keď vydelil zistený celkový služobný príjem žalobkyne v rozhodujúcom kalendárnom roku 2003 počtom 336 dní, za ktoré jej bol služobný príjem v tomto roku vyplatený a z takto určeného základu bol potom žalobkyni priznaný výsluhový dôchodok. Súd sa stotožnil so závermi žalovaného, že pri výpočte výšky výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka tiež správne započítal do služobného príjmu aj náhradu za nevyčerpanú dovolenku za rok 2003, preto preskúmané rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov pokladal za zodpovedajúce zákonu.

Krajský súd nepriznal neúspešnej žalobkyni s poukazom na § 250k ods. 1 OSP nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že krajský súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, keď spôsob výpočtu vymeriavacieho základu pre určenie výšky výsluhového dôchodku považoval za zodpovedajúci zákonu a nesprávne vyložil § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z., lebo doba trvania služobného pomeru v kalendárnom roku, z ktorého sa zisťuje základ na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia je vždy 365 dní. Počet dní, za ktoré patril služobný príjem za výkon služby a počet dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku nemožno podľa jej názoru sčítavať. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne žiadala priznať náhrady trov celého konania.

Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 10, § 246c a § 250ja

OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. základ pre výpočet výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka sa vypočítava z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie. Takto zistený súčet sa vydolí celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417.

Rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní (§ 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z.).

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 380/1997 Z.z."), ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon služby.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 370/1997 Z.z.") profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a) až d).

Zo spisov vyplýva, že žalobkyňa bola od 31. decembra 2003 prepustená so služobného pomeru profesionálnej vojačky a od 1. januára 2004 jej bol priznaný výsluhový dôchodok. Predmetom konania na súde prvého stupňa bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým podľa piatej časti OSP zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o znížení tohto výsluhového dôchodku.

V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaný pri výpočte výsluhového dôchodku vychádzal z príjmov najlepšího ukončeného kalendárneho roku 2003 (§ 60 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.).

Ďalej zo spisov vyplýva, že v roku 2003 žalobkyňa bola 38 kalendárnych dní neschopná vykonávať vojenskú službu profesionálnej vojačky. V zmysle § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z.z. však služobný príjem nepatrí za čas neschopnosti na výkon služby.

V tomto roku 2003 bol žalobkyni vyplácaný služobný príjem za 327 dní výkonu služby (365 - 38). Do počtu 327 dní je zahrnutých aj 42 kalendárnych dní čerpania riadnej dovolenky v roku 2003, lebo podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z.z. sa pokladajú za dni výkonu služby.

Žalobkyňa do konca služobného pomeru profesionálnej vojačky, t.j. v roku 2003 nevyčerpala 9 kalendárnych dní riadnej dovolenky.

Nárok na vyplatenie služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku vznikol žalobkyni v deň skončenia služobného pomeru, teda 31. decembra 2003, a preto služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku v roku 2003 sa započíta do služobného príjmu za rok 2003, ktorý bol základom pre výpočet dávok výsluhového dôchodku.

Žalovaný nepochybil, keď do základu pre výpočet dávky výsluhového dôchodku zahrnul aj príjem 8 507 Sk (282,38 €) za nevyčerpaných 9 dní dovolenky, ktorý bol žalobkyni vyplatený v roku 2004. Žalovaný spolu zahrnul do výpočtu príjem, vyplatený za 336 dní, t.j. 365-38 (praceneschopnosť) = 327+9.

Pre správne rozhodnutie o veci bolo potrebné vyložiť § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. týkajúci sa počtu dní, ktorým má byť vydelený súhrn mesačných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „mesačných príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za kalendárny rok 2003, najmä skutočnosť, či do tohto počtu sa zaradia aj dni nevyčerpanej dovolenky za rok 2003, ktorý príjem získala žalobkyňa v roku 2004.

Žalovaný preskúmaným rozhodnutím sa stotožnil s výpočtom dávky výsluhového dôchodku prvostupňového správneho orgánu keď zistený súčet priemeru súhrnu mesačných

služobných príjmov za kalendárny rok 2003 v sume 317 678 Sk (10 544,97 €) vydelil celkovým počtom 336 dní a vynásobil koeficientom 30,417, teda žalovaný zahrnul do celkového počtu dní aj 9 dní nevyčerpanej dovolenky.

Odvolací súd v tejto spornej veci však dospel k inému právnomu názoru ako žalovaný a tiež ako súd prvého stupňa, ktorý si osvojil právny názor žalovaného.

Z § 55 ods. 2 prvej vety zákona č. 380/1997 Z.z. vyplýva, že pokiaľ profesionálny vojak nevyčerpá v celom rozsahu riadnu dovolenku, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Z dôvodu skončenia výkonu služobného pomeru žalobkyne však riadna dovolenka v rozsahu deväť vyčerpaná nebola, preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno uvedených deväť dní započítať do deliteľa ako keby išlo o dni, počas ktorých žalobkyni trval výkon služby podľa § 55 ods. 2 druhej vety zákona č. 380/1997 Z.z. aj po skončení služobného pomeru.

Ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. preto treba vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) žalobkyne vydeliť len počtom 327 dní, t.j. bez deviatich dní nevyčerpanej dovolenky počas výkonu služby profesionálnej vojačky.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav ale výpočet výsluhového dôchodku žalobkyne nesprávne právne posúdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozhodnutie žalovaného pokladal za nezákonné a rozsudok krajského súdu za vecne nesprávny, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 vety prvej OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) OSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný v ďalšom konaní je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

Žalobkyňa mala v súdnom konaní úspech, preto jej patrí náhrada trov celého konania (§ 250k ods. 1 OSP), ktoré účelne vynaložila na uplatnenie a bránenie práva. Žalobkyni vznikli trovy za právne zastupovanie advokátom, ktorému patrí odmena za tri úkony právnej pomoci a to za dva úkony (prevzatie a príprava zastupovania, podanie žaloby) vykonané v roku 2011 v sume 57 € za úkon a 7,41 € paušálna náhrada hotových výdavkov za úkon. Za tretí úkon (podanie odvolania v roku 2012) patrí odmena vo výške 58,69 € a 7,63 € paušálna náhrada hotových výdavkov. Spolu náhrada trov za právne zastupovanie činí 195,14 € (§ 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a/ a b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová